

ת"פ 18318/08/13 - דניאל בנסימון נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 18318-08-13 מדינת ישראל נ' בנסימון

בפני העותר נגד המשיבה	כב' השופטת ק. רג'ניאנו דניאל בנסימון מדינת ישראל
--------------------------------	--

החלטה (בעתירה לגילוי ראיה חסויה)

בפני עתירה לגילוי ראיה חסויה שהוגשה לפי סעיף 45 לפקודת הראיות (נוסח חדש), תשל"א - 1971.

1. העותר עומד לדין בעבירות של עסקה אחרת בנשק והחזקת סמים שלא לצריכה עצמית, עבירות שעל פי הנתען בוצעו ב-26.7.2013.

2. ב- 13.3.2014 הוצאה על ידי השר לביטחון פנים תעודה בדבר ראיות חסויות מטעמי אינטרס חשוב. תעודת החיסיון מתייחסת לכל פרט או מידע שיש בהם כדי לגלות תוכנם של חומרי חקירה המסומנים ד'-ה', לרבות פעולות החקירה המתועדות בהם ותוצריהם (להלן: "תעודת החיסיון").

על פי תעודת החיסיון "גילוי מידע זה או מסירתו יש בהם כדי לפגוע בעניין ציבורי חשוב כאשר הם עלולים לחשוף שיטות עבודה ודרכי פעולה של המשטרה ולפגוע ביעילות פעולותיה".

3. העותר באמצעות סניגורו מבקש להורות למשיבה:

א. לגלות בקשת החיסיון ומועד הגשתה אל השר לביטחון פנים.

ב. גילוי כותרת חומרי החקירה המסומנים ד' וה' בתעודת החיסיון.

ג. גילוי כותרות פעולות החקירה המתועדות בחומרי החקירה המסומנים ד' וה' וגילוי כותרות התוצאות.

ד. גילוי חומרי חקירה ד', ה' עצמם.

עמוד 1

ה. גילוי תרשומות ראיון הרענון של מומחה החבלה בפרקליטות.

ו. גילוי תקליטור הצילום של רובוט החבלה.

4. בנימוקי העתירה נטען כי בסמוך ל-17.9.13 נתקבלה תעודת חיסיון ראשונה בתיק והתקיימו מספר הליכים לפי סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי בעקבותיהם הורה בית המשפט על העברת חומרי חקירה שונים לידי ההגנה והשלמת פעולות חקירה על ידי המשטרה.

במקביל, החלה שמיעת הראיות בתיק ולקראת סיום פרשת התביעה ובסמוך לדין שהתקיים ביום 28.3.14, הועברה לידי ההגנה תעודת החיסיון, נושא עתירה זו.

ב"כ העותר מצוין כי במהלך עדותו של מומחה החבלה (עת/9 רס"ב אורן בירנבאום) נמנע העד מלהשיב בחקירה נגדית לחלק מהשאלות שהופנו אליו והתברר (מפי ב"כ המשיבה) שתעודת החיסיון הוצאה לאחר שבמהלך הכנתו של העד לעדות בבית המשפט התברר שקיימים בתיק העבודה של המומחה חומרי חקירה נוספים שלא הועברו גם לידיעתה.

ב"כ העותר טוען כי ב"כ המשיבה לא הביאה לידיעת ההגנה קיומם של חומרי חקירה נוספים שבכוונתה לחסות, הדבר לא הופיע בחוות הדעת ולא הייתה לכך עדות בתיק העבודה של המומחה שהועבר לעיונו והדבר עלה כאמור רק בחקירתו הנגדית. נטען כי הגשת תעודת החיסיון במועד הסמוך לסיום פרשת התביעה מהווה פגם בתקינות ההליך המשפטי אשר יש בו כדי להטות את הכף לצד הסרת החיסיון.

5. לגופו של עניין, נטען כי גילוי חומרי החקירה החוסים בצילה של תעודת החיסיון הם "הראיה הטובה ביותר" ורלבנטיים להגנת העותר הטוען להגנתו בין היתר כי "חלקי הנשק" שנתפסו ועל פי הטענה היו בשליטתו של העותר, אינם "נשק" כמשמעותו בחוק ולכל היותר חלקי נשק (שהינה עבירה מסוג עוון).

ב"כ העותר טוען, כי טענת המשיבה לפיה, גילוי החומר יביא "לחשיפת שיטות עבודה של המשטרה" ניתנת לאיין על ידי הגבלת הצפייה בהם לסניגורים בלבד או למומחה מטעמם.

6. בדיון בפני חזר ב"כ העותר על נימוקי הבקשה וציין כי על פי נוסחה של תעודת החיסיון "כל מה שלא נופל במסגרת חשיפת שיטות עבודה ודרכי פעולה של המשטרה הוא לא חסוי" (עמ' 121 ש' 13-14) ומשכך יש לגלותו. הסניגור הדגיש כי לנוכח טענת ההגנה שהמטענים לא היו ברי בפיצוץ, חשיפת שיטות העבודה ודרכי הפעולה של המשטרה רלבנטיים להגנת הנאשם. לחילופין טען כי אם לא ייעתר בית המשפט לבקשה, הוא מבקש לגלות את הכותרות של חומרי החקירה ופעולות החקירה.

7. המשיבה התנגדה לעתירה על כל חלקיה וטענה כי גילויין של הראיות המבוקשות עלול פגוע באינטרס ציבורי חשוב ואי גילויין אין בו כדי לפגוע בהגנת העותר והתייחסה לכל אחד מסעיפי העתירה.

לגבי סעיף א' (גילוי בקשת החיסיון ומועד הגשתה לשר לביטחון פנים) - טענה שמדובר בתרשומת פנימית של משטרת ישראל ומשכך אינה חומר חקירה ואין להעבירה לידי ההגנה

בכל הנוגע למסמכים ד' ו-ה' בתעודת החיסיון (סעיפים ב, ג, ד לעתירה) היא סמכה על האמור בתעודת החיסיון וטענה שאין בהם כדי לסייע להגנת הנאשם וגילויון עלול לפגוע באינטרס ציבורי חשוב.

בכל הנוגע לסעיף ה' (גילוי תרשומת ראיון הרענון של מומחה החבלה בפרקליטות) השיבה שלא נעשתה תרשומת.

באשר לסעיף ו' (גילוי תקליטור הצילום של רובוט החבלה) טענה שחומר חקירה זה לא היה בידיעתה עד לעדותו של מומחה החבלה בבית המשפט והיא הופתעה כמו הסניגור מעדות מומחה החבלה, שהעיד שהרובוט מצלם בו זמנית את הפעולות שהוא מבצע.

8. ב"כ המשיבה זימנה לדיון את קצין החסיונות, רס"מ איתן זיו, שהציג לעיוני מסמכים ד' ו-ה'.

עדותו של קצין החסיונות נשמעה בדלתיים סגורות בנוכחות ב"כ המשיבה ובהיעדר העותר ובא כוחו (פרטיכל הדיון נרשם על ידי בכתב יד והוכנס לכספת בית המשפט). במהלך הדיון הודיע קצין החסיונות שהם אינם מתנגדים לבקשה למסירת כותרות למסמכים ד' ו-ה' באופן שמסמך ד' יקרא "זכ"ד של אורן בירנבאום מתאריך 23.12.13 ומסמך ה' יישא את הכותרת "פעולות החבלן".

9. סעיף 45 לפקודת הראיות קובע:

"אין אדם חייב למסור, ובית המשפט לא יקבל, ראיה אם שר הביע דעתו, בתעודה חתומה בידו, כי מסירתה עלולה לפגוע בעניין ציבורי חשוב, אלא אם מצא בית המשפט הדין בדבר, על-פי עתירת בעל דין המבקש גילוי הראיה, כי הצורך לגלותה לשם עשיית צדק עדיף מן העניין לא לגלותה".

נקודת המוצא ונקודת הסיום בנושא החיסיון הוא הצורך בעשיית צדק למבקש ובקיומו של משפט הוגן. על פי שני אלה יוכרע הדין בבקשה. שאלת החיוניות אינה תאורטית ונבחנת על פי נסיבותיו הקונקרטיים של המקרה, תוך הערכה של מקומה ומשקלה במכלול הראיות, לאור יריעת המחלוקת בין הצדדים ובחינת השאלה אם גלום בראיה פוטנציאל העשוי על פי קנה מידה אובייקטיבי לעורר ספק סביר באשמת הנאשם (ע"פ 889/96 מאזריב נ' מדינת ישראל וכן בש"פ 838/84 ליבני נ' מדינת ישראל).

ההכרעה בשאלה תלויה בעובדות הספציפיות של כתב האישום, וביריעת המחלוקת שבין הצדדים.

10. אקדים ואומר כי הוצאת תעודת החיסיון בשלב די מתקדם של שמיעת הראיות, על פניו הינו הליך לא תקין. ניתן היה למנוע זאת אם מומחה החבלה, כמתחייב מתפקידו, היה מיידע את הגורם הרלבנטי בפרקליטות שהוא מעביר (בין אם על דעת עצמו ובין אם על דעת הממונים עליו) רק חלקו של תיק

העבודה, בסוברו שאין לגלות את דרכי הפעולה של הפעלת המטענים. יש להניח שאילו נהג כך, הייתה הפרקליטות פועלת להשגת תעודת החיסיון, בשלב של איסוף חומרי החקירה. משנודע הדבר לפרקליטה רק בסמוך לעדותו בבית המשפט, במסגרת ראיון רענון, הועמדה הפרקליטה בפני עובדה מוגמרת ופעלה להוצאת תעודת החיסיון.

11. לגופו של עניין, עיינתי בקפידה במסמכים ד' ו-ה' שהוצגו לעיוני ובחנתי האמור בהם. יודגש כי תעודת החיסיון מתייחסת למסמכים ד' ו-ה' בלבד. בקשת החיסיון שהועברה לשר לביטחון פנים ותקליטור הצילום של רובוט החבלה אינם חוסים בצלה של תעודת החיסיון ומשכך אינם רלבנטיים לעתירה שבפני, שעניינה גילוי ראיה חסויה.

מדובר לכאורה בבקשה לגילוי חומרי חקירה שלטענת הסניגור לא הועברו לעיונו ועל פי סעיף 74 לחסד"פ, פתוחה בפניו הדרך לפנות בבקשה מתאימה.

12. מסמכים ד' ו-ה'

מסמך ד', זכ"ד של רס"ב אורן בירנבאום מתייחס לפעולה שביצע כותב המסמך שתוכנו כבר עלה בבית המשפט במהלך שמיעת הראיות ומשכך אני נעתרת לחלק זה של העתירה ומורה לגלות להגנה תוכנו של המסמך.

מסמך ה' - לאחר שעיינתי בקפידה במסמך זה, נוכחתי לדעת כי חלקו הארי של המסמך, כפי שיפורט להלן, אינו מתייחס לפעולות חקירה. פעולות החקירה פורטו בסעיפים 4 ו-5 בלבד ואני מסכימה שיש בגילויים כדי לחשוף שיטות עבודה ודרכי פעולה של המשטרה ולפגוע ביעילות פעולותיה. מנגד, לא גלום בראיה החסויה ובאי גילוייה פוטנציאל שיש בו כדי לסייע לעותר בהגנתו ולעורר ספק סביר באשמתו.

משכך, אני דוחה את העתירה ככל שהיא נוגעת לסעיפים 4 ו-5 במסמך ה'.

לא כך הדבר לגבי יתר חלקי המסמך שחלק מתוכנו כבר עלה בבית המשפט (הכוונה בעיקר לסעיפים 1, 2, 3-ו). ובכל הנוגע לסעיפים 6, 7 ו-7 (כפי שנרשם במסמך). לא מדובר בחומרי חקירה ולא בפעולות חקירה ואין בגילויים כדי לחשוף שיטות עבודה ודרכי פעולה של המשטרה ולפגוע ביעילות פעילותיה ואין במסירת המידע כדי לפגוע באינטרס ציבורי חשוב.

13. סיכומי של דבר, אני מורה למשיבה לגלות לעותר תוך 5 ימים תוכנו של מסמך ד' ותוכנו של מסמך ה' למעט תוכנם של סעיפים 4 ו-5 ממסמך ה' שיימחקו ממנו.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, כ"ט ניסן תשע"ד, 29 אפריל 2014, בהעדר
הצדדים.